

„Џепне приче“, Игор Коларов
И читаоци могу да стварају причу?

Међу децом круже гласине да постоји неки тајанствени писац који пише мрачне приче које те увлаче у себе. Страхovala сам од књиге **Џепне приче Игора Коларова**, јер је то аутор којим су ме плашили. Све се променило када сам је отворила и кренула да читам. Мислила сам да је преда мном најобичнија књига као и до сада, али није, јер је ово била једна недовршена књига. Немојте погрешно да ме разумете, књига има почетак, средину и крај, али је аутор оставио простора да и читаоци учествују у стварању приче, користећи своју машту. Одједном сам добила и највећи читалачки полет до сада и ову непредвидиву књигу сам прочитала за само пар сати.

Резултат читања ове књиге је да не постоје два иста примерка приче, чак ни кад једна особа прочита причу два пута. То ми се највише допада, што није само аутор књиге писац прича, већ и сам читалац равноправно ствара књижевно дело. Иста прича може да буде духовита, озбиљна, мрачна, комична, тужна, кул, узбудљива, па чак и бесмислена. Важна напомена: ова књига, која представља најсветлије дело господина Коларова, се чита са оловком у руци. Да, да драги читаоче, тако сте и ви писац у тој књизи.

Књигу „Џепне приче“ сва деца треба да имају увек са собом у џепу, и када им је досадно, да је уместо мобилног телефона изваде из џепа и прочитају једну кратку и једноставну причу. На тај начин би обогатили свој речник, постали паметнији, креативнији и духовитији.